

SLOVO

jeden jednomu

TŘETÍ DÍL

Studium ve dvou:
čtvrtá kapitola
Janova evangelia

TŘETÍ DÍL

SLOVO

jeden jednomu

PROMISE CZ
IMPULS K RŮSTU

Úžasná nabídka...

Jan 4,1-18

Ve 3. kapitole jsme se dívali na to, kdo je Ježíš a jak se můžeme dostat do jeho království. Teď se podíváme na tyto otázky:

- Kdo se může dostat do Božího království?

Odpověď vás možná překvapí!

Kapitola 4

- ¹ Když se Ježíš dozvěděl, že farizeové slyšeli: „Ježíš získává a křtí více učedníků než Jan“
- ² (ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale jeho učedníci),
- ³ opustil Judsko a vrátil se do Galileje.
- ⁴ Musel však projít Samařím.
- ⁵ Dorazil k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pozemku, který kdysi dal Jákob svému synu Josefovi.
- ⁶ Dosud tam byla Jákobova studna a Ježíš, unaven cestou, se u ní posadil. Bylo okolo poledne.

- Jákob byl velice významnou postavou židovských dějin. Každý z dvanácti izraelských kmenů nese jméno jednoho z jeho synů.
  - Jedním z jeho synů byl Josef – ten, který se proslavil barevným pláštěm.
  - Jákobova studna byla pro Židy důležitým místem v zaslíbené zemi.
  - Je tak významná, že ji lidé navštěvují dodnes.
- Samařsko bylo nejsevernější částí Izraele. Dobyli ho Asyřané, kteří do něj záměrně přestěhovali národy vyznávající jiná náboženství. Ty se smísily se zbytkem původního židovského obyvatelstva. Výsledkem bylo to, že Židé Samaritány pohrdali, protože nebyli „čistokrevní“.
- Nesměli se účastnit obřadů v jeruzalémském chrámě.

7 Když jedna žena ze Samaří přišla načerpat vodu, Ježíš ji požádal: „Dej mi napít.“

8 (Jeho učedníci totiž odešli do města nakoupit jídlo.)

9 Samařská žena se ho zeptala: „Jak to, že ty, Žid, žádáš mě, Samaritánku, o nápoj?“ (Židé se totiž se Samaritány nestýkají.)

10 Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala ten Boží dar, a kdo je ten, který ti říká: ‚Dej mi napít,‘ žádala bys ty jeho, a dal by ti živou vodu.“

Co Ježíš nabízí?

- Dar od Boha **v. 10**

Co je tím darem?

- „Živá voda“ **v. 10**

Co je tou „živou vodou“?

Ježíš používá vodu (H_2O) a život, který přináší, jako obraz duchovního života, který nabízí on.

zajímavé srovnání!

11 „Pane, nemáš ani, čím bys čerpal,“
namítla žena, „a studna je hluboká.
Odkud vezmeš tu živou vodu?“

12 Jsi snad větší než náš otec Jákob,
který nám tu studnu dal? On
sám z ní pil, i jeho synové a jeho
dobytek.“

13 „Každý, kdo pije tuto vodu, bude
znovu žíznit,“ odpověděl Ježíš.

14 „Kdo se však napije vody, kterou
mu dám já, nebude žíznit už **nikdy.**
Voda, kterou mu dám, se v něm
stane pramenem vody tryskající
k věčnému životu.“

Co získáváme z Jákobovy studny?

Jen dočasné utišení žízně.
„To tě neuspokojí!“ v. 13

Co získáváme od Ježíše?

VĚČNÝ život – život, který nikdy
nekončí, naplňuje nás, utiňuje naši
žízeň, uspokojí nás! v. 14

Proč Ježíš používá

obraz vody?

Voda je pro život *absolutně*
nezbytná! Ježíš přišel, aby uspokojil
a naplnil naše nejzákladnější
duchovní potřeby. To, co dává, utiší
naši duchovní žízeň *navždy* – což je
nezbytné pro život!

Duchovní voda je obrazem Ducha
svatého – Božího daru pro nás:

- Bůh uspokojuje naši nejhlubší
potřebu – odpuštění.
- Začíná žít v nás.
- Dává nám život v jeho plnosti!

15 „Pane, dej mi tu vodu,“ řekla žena, „ať už nežízním a nemusím sem chodit čerpat.“

16 „Jdi, zavolej svého muže a přijd' sem,“ řekl jí Ježíš.

17 „Nemám muže,“ odpověděla žena. „To jsi řekla pravdu, že nemáš muže,“ řekl jí Ježíš.

18 „Měla jsi totiž pět mužů a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“

Komu je tato nabídka určena?

Zamyslete se nad dvěma zcela odlišnými lidmi, s nimiž Ježíš mluvil.

Představte si, že by stáli v boxerském ringu a pustili se do duchovního utkání.

V červeném rohu:

- Osoba nežidovského původu (ze Samaří).
- A ještě k tomu žena!
- Pětkrát vdaná.
- Žije v hříchu: má to své označení – a není nijak zdvořilá!

V modrém rohu:

- Vysoce postavený a vlivný a velmi zbožný Nikodém z Jana 3: „Učitel Izraele“, a přesto mu Ježíš říká, že se musí „narodit znovu“.

Jak to může pomoci

člověku, který říká...

- „Vyzkoušel jsem všechno! Sex, drogy i rokenrol – a nemůžu najít uspokojení!“
- „Nemám naději. Všechno jsem pokazil.“
- „Jsem opravdu zbožný – ale nejsem si jistý, jestli to stačí.“

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozceho Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život. Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen.“

Odpověď najdeme v Janovi 3,16–17.

- Ježíš přišel, aby zemřel, abychom nemuseli jít před Boží soud za náš hřích. Ježíšova smrt nám umožňuje vztah s Bohem, který potřebujeme.

Co z toho vyplývá?

Ježíš přišel, aby celému světu nabídl občanství v Božím království.

Jeho nabídka nehledí na: původ/pohlaví/náboženství/morálku.

V protikladu k nafoukanému chování „čistokrevných“ a zbožných Židů vidíme, že Bůh sám sebe nabízí i naprostým outsiderům.

Můžete si znovu přečíst texty, na které jsme se dnes dívali.

Jan 4,1-18

¹Když se Ježíš dozvěděl, že farizeové slyšeli: „Ježíš získává a křtí více učedníků než Jan“ ²(ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale jeho učedníci), ³opustil Judsko a vrátil se do Galileje.

⁴Musel však projít Samařím. ⁵Dorazil k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pozemku, který kdysi dal Jákob svému synu Josefovi. ⁶Dosud tam byla Jákobova studna a Ježíš, unaven cestou, se u ní posadil. Bylo okolo poledne.

⁷Když jedna žena ze Samaří přišla načerpat vodu, Ježíš ji požádal: „Dej mi napít.“ ⁸(Jeho učedníci totiž odešli do města nakoupit jídlo.) ⁹Samařská žena se ho zeptala: „Jak to, že

ty, Žid, žádáš mě, Samaritánku, o nápoj?“ (Židé se totiž se Samaritány nestýkají.) ¹⁰Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala ten Boží dar, a kdo je ten, který ti říká: ‚Dej mi napít,‘ žádala bys ty jeho, a dal by ti živou vodu.“ ¹¹„Pane, nemáš ani, čím bys čerpal,“ namítla žena, „a studna je hluboká. Odkud vezmeš tu živou vodu?“ ¹²Jsi snad větší než náš otec Jákob, který nám tu studnu dal? On sám z ní pil, i jeho synové a jeho dobytek.“ ¹³„Každý, kdo pije tuto vodu, bude znovu žíznit,“ odpověděl Ježíš. ¹⁴„Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit už nikdy. Voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.“ ¹⁵„Pane, dej mi tu vodu,“ řekla žena, „ať už nežízním a nemusím sem chodit čerpat.“ ¹⁶„Jdi, zavolej svého muže a přijď sem,“ řekl jí Ježíš. ¹⁷„Nemám muže,“ odpověděla žena. „To jsi řekla pravdu, že nemáš muže,“ řekl jí Ježíš. ¹⁸„Měla jsi totiž pět mužů a ten, kterého máš teď, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“

Co nás čeká příště?

- Uděláme si jasno v tom, kdo je Ježíš.
- Učedníky čeká názorná lekce!
- Jedna vesnice se úplně změní!

Revoluce v uctívání Boha

Jan 4,19-26

Ve 4. kapitole jsme zatím viděli,
co Bůh dává (v. 14 - „pramen vody
tryskající k věčnému životu“).

Na dalších stránkách
uvidíme:

- Co Bůh chce?
- Jak je to možné?
- Kdo to zajistí?

Co Bůh chce

V tomto textu se hodně mluví o „uctívání Boha“.

Co to ale je?

V řečtině je použito slovo, které znamená „líbat směrem k“. Pochází z doby, kdy poddaní měli padnout na kolena a líbat zemi směrem k vládci nebo bohu.

Jinými slovy – znamená to naprostou podřízenost.

¹⁹ „Pane, vidím, že jsi prorok,“
odpověděla žena.

²⁰ „Naši otcové uctívali Boha
na této hoře, vy ale říkáte,
že místo, kde se má uctívat,
je v Jeruzalémě.“

Samaritáni se od Židů lišili i tím,
že si vytvořili vlastní středisko uctívání
Boha v Samari.

Proč to Ježíš říká?

²¹ „Ženo,“ řekl jí Ježíš, „věř mi, že přichází chvíle, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě.

²² Vy ani nevíte, koho uctíváte; my víme, koho uctíváme, protože spása vyjde z Židů.

- Není třeba navštívit Vatikán.
- Není třeba putovat do Mekky nebo do Svaté země.

Ježíš přišel s nabídkou odpuštění hříchů a darem věčného života. Skutečné uctívání Boha se proto již neomezuje na místa jako:

- **Tato hora** – Samaritáni museli chodit uctívat Boha na horu Gerizím místo do chrámu v Jeruzalémě, kde se na ně dívali jako na nečisté.
- **Jeruzalém** – Židé museli třikrát do roka putovat do chrámu. Ježíš naopak říká, že lidé už nemusejí nikam chodit, když chtějí nalézt Boha – brzy bude přítomen všude na světě!

Jak je to možné?

Ježíšova smrt a odpuštění, které přináší, znamená, že uctívání Boha už není spojeno s žádným konkrétním místem nebo dobou. Místo toho:

- Jsou nám odpuštěny hříchy.
- Známe Boha osobně.
- Máme vztah s Bohem, který žije v nás prostřednictvím Božího Ducha. Je s námi vždy a všude.

²³ Přichází chvíle, a už je tu, kdy praví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě. Takové totiž Otec hledá, aby ho uctívali.

²⁴ Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, ho musí uctívat v duchu a v pravdě.

Ted, když přišel Ježíš, uctívání Boha se navědy změnilo.

Co nás to učí o Bohu?

Bůh není omezen na jednu budovu nebo uctívání dle našich představ. Bůh je duch, takže k němu může přijít kdokoli a *kdekoli*.

To je velká novinka a poslední hřebíček do rakve náboženství.

Abychom měli správné postavení před Bohem, nepotřebujeme:

- honosné budovy
- zvláštní oděv
- náboženské obřady

Absolutně to osvobozuje!

Jak Jan shrnuje,

co si Bůh přeje?

Bůh chce mít lidi, kteří ho budou upřímně uctívat a dají mu všechno – *kdekoli* a *kdykoli*!

Nejde o náboženské obřady nebo pocit štěstí, ale... v Ježíši máme...

- Jeho Ducha.
- Jeho pravdu (slovo).

Ne jedno, nebo druhé!

Kdo to zajistí?

Co nám Ježíš říká?

Že to on je Mesiáš. **v. 26**

Je to překvapivé prohlášení! Není určeno jen vysoce postavenému a váženému „učiteli židů“, Nikodémovi, ale i té nejnižší postavené osobě!

Co to znamená pro nás?

Nejde o to, abychom dali s Bohem všechno do pořádku v neděli (protože Ježíš nám dal správný vztah s Bohem).

Nejde o to, jak vypadáme, kde jsme nebo jaké náboženské obřady používáme.

To, co říká Bůh, je větší než jakýkoli náboženský obřad nebo zvyk.

- Když budeme číst Boží slovo, pak s pomocí Božího Ducha budeme chápat jeho pravdu a budeme schopni ho aktivovat tak, jak si to přeje.
- To znamená, že snaha porozumět jeho slovu bude tím nejdůležitějším, co budeme dělat.

²⁵ Žena odpověděla: „Vím, že přijde Mesiáš“ (který je nazýván Kristus). „Až přijde, vysvětlí nám všechno.“

²⁶ „To jsem já,“ řekl jí Ježíš; „ten, kdo s tebou mluví!“

● Samaritáni díky svému židovskému dědictví očekávali Mesiáše.

Udělejte si chvíli na to,
abyste si znovu přečetli text,
který jsme dnes probírali...

Jan 4,19-26

¹⁹„Pane, vidím, že jsi prorok,“ odpověděla žena. ²⁰„Naši otcové uctívali Boha na této hoře, vy ale říkáte, že místo, kde se má uctívat, je v Jeruzalémě.“ ²¹„Ženo,“ řekl jí Ježíš, „věř mi, že přichází chvíle, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. ²²Vy ani nevíte, koho uctíváte; my víme, koho uctíváme, protože spása vyjde z Židů. ²³Přichází chvíle, a už je tu, kdy praví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě. Takové totiž Otec hledá, aby ho uctívali. ²⁴Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, ho musí uctívat v duchu a v pravdě.“ ²⁵Žena odpověděla: „Vím, že přijde Mesiáš“ (který je nazýván Kristus). „Až přijde, vysvětlí nám všechno.“ ²⁶„To jsem já,“ řekl jí Ježíš; „ten, kdo s tebou mluví!“

Příště:

- Proč Ježíš přišel?
- A co má v plánu?

Jak odpovědět Ježíši

Jan 4,27-54

Opakování:

• Co Ježíš nabízí?
věčný život s ním.

• Jakou podobu má jeho nabídka?
Je to znovuzrození prostřednic-
tvím obmytí (odpuštění) a nového
srdce (Boží Duch, který žije v nás).

• Komu je tato nabídka určena?
všem lidem díky MILOSTI.

• Co Bůh chce?
Opravdové uctívání.

Izaiáš 25,6.8a.9

⁶ Hospodin zástupů na této hoře
vystrojí bohaté hody pro všechny
národy, hody se zralým vínem
a masem šťavnatým, s vínem
vyzrálým a vybraným.

^{8a} samu smrt navždy odstraní!
Panovník Hospodin setře všem
slzy z tváří ...

⁹ V ten den pak řekneš: „Hle, toto
je náš Bůh, v něj jsme doufali a on
nás zachránil. Toto je Hospodin,
v něj jsme doufali; jásejme
a radujme se z jeho záchrany!“

Nejdříve si přečtete toto:

Jsme na konci první části Janova
evangelia, která začala svatbou v Káně
v 2. kapitole.

Tato část končí porážkou jedné nemoci.

Přesně to bychom očekávali
od Ježíše - Mesiáše, jehož příchod
předpověděl prorok Izaiáš
o 700 let dříve.

Zpátky do Jana 4

- 27 Vtom přišli jeho učedníci. Překvapilo je, že mluví se ženou, ale žádný neřekl: „Co jí chceš?“ anebo: „Proč s ní mluvíš?“
- 28 Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem:
- 29 „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to snad Mesiáš?“
- 30 Vyšli tedy z města a šli k němu.

Proč jsou učedníci překvapení?

Protože Ježíš mluví se samařskou ženou! **v. 27**

Je to vyvrhel - asi by se neocitla na seznamu VIP. Ale žena přesto utíká zpět do města a s odvahou mluví o Ježíši.

Lidé z města se pak vydávají ke studni, aby našli Ježíše. Představte si, jaké to bylo, když se najednou objevila spousta lidí, kteří šli přes pole k Ježíši.

O čem mezitím

přemýšlejí učedníci?

O obědě! Ježíš by měl něco sníst...
Ale nevypadá to, že by měl hlad.
Učedníci to nechápou – kdo mu
donesl sendvič? **v. 33**

³¹ Mezitím ho učedníci prosili:
„Rabbi, najez se!“

³² On jim však řekl: „Mě sytí
pokrm, který vy neznáte.“

³³ Učedníci se jeden druhého
ptali: „Přinesl mu snad někdo
jídlo?“

³⁴ „Můj pokrm,“ řekl jim Ježíš,
„je konat vůli Toho, který mě
poslal, a dokončit jeho dílo.“

● Ježíš ale mluví o duchovní
stravě – jeho „pokrm“ je konat
Boží vůli a dělat Boží dílo.

To nás vede ke dvěma velkým
otázkám...

Co je Boží vůle

a co je Boží dílo?

● Na další stránce bude Ježíš mluvit o „době
sklizeně“. „Doba sklizeně“ nastala v okamžiku,
kdy Ježíš přišel. Uvidíme, že Samaritáni do-
stávají možnost vstoupit do Ježíšova království
– a my dostáváme stejnou příležitost. Uvidíme
také, co je jeho vůle a dílo.

³⁵ Neříkáte snad, že do sklizně zbývají ještě čtyři měsíce? Hle, říkám vám: Pozvedněte oči a podívejte se na lány, že se už bělají ke žni!

³⁶ Ten, kdo žne, získává odplatu a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radoval rozsévač i žnec.

³⁷ V tom je pravdivé to rčení, že „jeden rozsívá a jiný žne“.

³⁸ Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste sami nepracovali. Pracovali jiní a vy jste vstoupili do jejich práce.“

- Vidíme, že Ježíšovo dílo (Boží vůle) spočívá
- V tom, že zve všechny do svého království,
- bez ohledu na rasu, vyznání nebo původ.

Na co se mají učedníci podívat?

- V době, kdy do sklizně zbývají ještě čtyři měsíce, je obilí stále výrazně zelené. Zbělá až těsně před sklizní. Když lidé přecházejí přes pole, aby si Ježíše poslechli, říká svým učedníkům, že právě tito Samaritáni jsou sklizní. Mluví o sklizni v podobě lidí, nikoli obilí.

Verš 35 se dá volně přeložit takto: „Přestaňte myslet na svůj žaludek. Já jsem přišel dělat něco podstatně důležitějšího – Boží dílo. Jeho vůlí je přivést co nejvíce lidí do Božího království a dát jim věčný život.“

- Jednoduše řečeno – učedníci uvažují o fyzických potřebách, zatímco Ježíšovi záleží na těch duchovních!

Jak byste přeložili verš 36?

„Využijte daný okamžik! Nastala doba sklizně!“

Žijeme v období dějin, kdy se nejen zasévá Boží slovo, ale zároveň se sklízí – lidé nejen slyší dobrou zprávu o spasení, ale také vstupují do Božího království.

Co Ježíšovy učedníky zaskočilo?

- Sklizeň začíná u této ženy – Samaritánky!
- Vtom se rozhlédnou a vidí, že k nim přichází celá samařská vesnice!

Jak správně odpovědět?

Co udělali Samaritáni?

Uvěřili!

- Díky svědectví té ženy.
- Na základě Ježíšova slova.
- Ježíš je Spasitelem světa.

*To je fascinující poznámka – v. 41: „A díky jeho slovu jich uvěřilo ještě mnohem více.“ Neuvěřili kvůli Ježíšovým zázrakům, ale jeho slovu!

Pravá víra je založena na Ježíšově slovu.

Víra Samaritánů vycházela z Božího slova. Co se Ježíše týče, znamená a divy zjevně nepřinášejí upřímnou víru.

Otázka pro nás:

Jsme ochotni důvěřovat Božímu slovu

a stát se opravdovým ovocem?

³⁹ Díky slovům té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala,“ v něj mnozí Samaritáni z toho města uvěřili.

⁴⁰ Když k němu ti Samaritáni přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam tedy dva dny

⁴¹ a díky jeho slovu *jich uvěřilo ještě mnohem více.

⁴² Té ženě pak řekli: „Už nevěříme jen díky tvým slovům; sami jsme ho slyšeli a víme, že to je opravdu Spasitel světa.“

43 Po dvou dnech pak odtud odešel do Galileje.

44 Sám Ježíš měl totiž dosvědčit, že prorok není ve své vlasti v úctě.

45 Když přišel do Galileje, Galilejci ho vítali, neboť byli o svátcích v Jeruzalémě a viděli všechno, co tam dělal.

46 Znovu se vrátil do Kány Galilejské, kde proměnil vodu ve víno. Byl tam právě jeden královský úředník, jehož syn byl v Kafarnaum nemocný.

47 Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, šel k němu a prosil ho, aby šel jeho syna uzdravit, protože už umíral.

48 „Dokud nevidíte znamení a zázraky, neuvěříte,“ řekl mu Ježíš.

49 „Pane, pojď, než mé dítě umře!“ naléhal královský úředník.

Přišel jsem - ~~viděl jsem~~

- slyšel jsem - uvěřil jsem!

Ježíše požádali, aby uzdravil syna jednoho královského úředníka.

v. 47

Co nás překvapí

na Ježíšově odpovědi?

Ježíšova odpověď se velice podobá tomu, co řekl ve 2. kapitole:

Jan 2,23-25 „... mnozí během toho svátku uvěřili v jeho jméno, neboť viděli znamení, která konal. Ježíš se jim ale nesvěřoval, protože všechny znal. Nepotřeboval, aby někdo vydával o člověku svědectví, neboť sám věděl, co je v člověku.“

Co se stane pak?

V 50. verši se věci mění...

- Úředník **uvěřil Slovu**, která řekl Ježíš.
- Stejně jako jim uvěřili Samaritáni:

v. 42 „Už nevěříme jen díky tvým slovům; sami jsme ho slyšeli a víme, že to je opravdu Spasitel světa.“

Jak víme, že úředník uvěřil oprávněně?

Chlapec se uzdravil.

Kdo další uvěřil?

Všichni v jeho domácnosti.

Příběh o královském úředníkovi je shrnutím toho, co jsme se naučili v této části Janova evangelia, z kapitol 2-4:

- Jediným způsobem, jak můžeme uvěřit, je naslouchat Ježíšovým slovům a učit se spoléhat se na něj.
- Úředník uvěřil slovům, která Ježíš řekl.*
- Uvěřil on sám i všichni v jeho domácnosti.

⁵⁰ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvůj syn žije.“
Ten člověk uvěřil slovu, které mu
Ježíš řekl, a šel.*

⁵¹ Na cestě se s ním setkali jeho
služebníci a oznamovali mu:
„Tvůj syn žije!“

⁵² Vyptal se jich tedy, odkdy se mu
udělalo lépe. Odpověděli:
„Horečka ho opustila včera hodinu
po poledni.“

⁵³ Otec poznal, že to bylo ve chvíli,
kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn žije.“
Tehdy uvěřil on i celý jeho dům.

⁵⁴ Tak Ježíš po svém návratu z Judska
vykonal v Galileji už druhé znamení.

Zamyslete se...

Je načase položit si několik otázek...

- Co je samaršským vesničánům nyní jasné?

Jsou schopni říct (v. 42):
„Už nevěříme jen díky tvým slovům; sami jsme ho slyšeli a víme, že to je opravdu Spasitel světa.“

- Jak samarští vesničané k tomuto závěru došli?

Poslouchali Ježíšova slova a uvěřili tomu, co jim řekl - v. 41:
„... a díky jeho slovu jich uvěřilo ještě mnohem více.“

- Jak tedy můžeme dojít k víře?

Poslouchejte, co Ježíš říká dál...

- Pokud dokážeme říct totéž, co obyvatelé samaršské vesnice - „je to opravdu Spasitel světa“ - , co po nás pak Ježíš chce?

Otec hledá lidi, kteří ho budou opravdově uctívat - budou ho uctívat v Duchu a pravdě.

- Jak to bude vypadat, když ho budeme uctívat v Duchu a pravdě?

Budeme se potřebovat vrátit k jeho slovu a učit se, jak to dělat.

Můžeme Bohu říct:

„Pokud jsi a to všechno je pravda, pomoz mi pozorně naslouchat tvým slovům. Pomoz mi jim věřit a spoléhat se na tebe.“

Přečtěte si znovu závěrečnou část...

Jan 4,27-54

²⁷Vtom přišli jeho učedníci. Překvapilo je, že mluví se ženou, ale žádný neřekl: „Co jí chceš?“ anebo: „Proč s ní mluvíš?“ ²⁸Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: ²⁹„Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to snad Mesiáš?“ ³⁰Vyšli tedy z města a šli k němu. ³¹Mezitím ho učedníci prosili: „Rabbi, najez se!“ ³²On jim však řekl: „Mě sytí pokrm, který vy neznáte.“ ³³Učedníci se jeden druhého ptali: „Přinesl mu snad někdo jídlo?“ ³⁴„Můj pokrm,“ řekl jim Ježíš, „je konat vůli Toho, který mě poslal, a dokončit jeho dílo. ³⁵Neříkáte snad, že do sklizně zbývají ještě čtyři měsíce? Hle, říkám vám: Pozvedněte oči a podívejte se na lány, že se už bělají ke žni! ³⁶Ten, kdo žne, získává odplatu a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radoval rozséváč i žnec. ³⁷V tom je pravdivé to rčení, že ‚jeden rozsívá a jiný žne‘. ³⁸Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste sami nepracovali. Pracovali jiní a vy jste vstoupili do jejich práce.“ ³⁹Díky slovům té ženy, která svědčila: „Řekl mi všechno, co jsem udělala,“ v něj mnozí Samaritáni z toho města uvěřili. ⁴⁰Když k němu ti Samaritáni přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. Zůstal tam tedy dva dny ⁴¹a díky jeho slovu jich uvěřilo ještě mnohem více. ⁴²Té ženě pak řekli: „Už nevěříme jen díky tvým slovům; sami jsme ho slyšeli a víme, že to je opravdu Spasitel světa.“ ⁴³Po dvou dnech pak odtud odešel do Galileje. ⁴⁴Sám Ježíš měl totiž dosvědčit, že prorok není ve své vlasti v úctě. ⁴⁵Když přišel do Galileje, Galilejci ho vítali, neboť byli o svátcích

v Jeruzalémě a viděli všechno, co tam dělal. ⁴⁶Znovu se vrátil do Kány Galilejské, kde proměnil vodu ve víno. Byl tam právě jeden královský úředník, jehož syn byl v Kafarnaum nemocný. ⁴⁷Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, šel k němu a prosil ho, aby šel jeho syna uzdravit, protože už umíral. ⁴⁸„Dokud nevidíte znamení a zázraky, neuvěříte,“ řekl mu Ježíš. ⁴⁹„Pane, pojd', než mé dítě umře!“ naléhal královský úředník. ⁵⁰Ježíš mu řekl: „Jdi, tvůj syn žije.“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. ⁵¹Na cestě se s ním setkali jeho služebníci a oznamovali mu: „Tvůj syn žije!“ ⁵²Vyptal se jich tedy, odkdy se mu udělalo lépe. Odpověděli: „Horečka ho opustila včera hodinu po poledni.“ ⁵³Otec poznal, že to bylo ve chvíli, kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn žije.“ Tehdy uvěřil on i celý jeho dům. ⁵⁴Tak Ježíš po svém návratu z Judska vykonal v Galileji už druhé znamení.

Co nás čeká příště?

Úplně nová část – začneme se dívat na to, co Ježíš dělá.

Název originálu: The Word One to One
Copyright © 2013 William Taylor/Richard Borgonon/10Publishing
Vydavatel: 10Publishing, a division of 10ofthose.com
www.10ofthose.com

Slovo jeden jednomu – Třetí díl
1. české vydání 2020
Vydavatel: © PROMISE CZ, z. s.
www.promisecz.org
Překlad z anglického originálu: Radka Brahová
Sazba textu: Jan Vopalecký
Tisk: Tiskservis Jiří Pustina

Veškerá práva českého vydání vyhrazena.
Žádná část této knihy nesmí být v jakékoli formě reprodukována
bez předchozího písemného svolení vydavatele.

Neoznačené biblické verše jsou z Bible,
překlady 21. století © 2017, BIBLION, z. s.
Použito se svolením vydavatele.
Všechna práva vyhrazena.

Knihu lze zakoupit:
PROMISE CZ, z.s.
www.promisecz.org

ISBN 978-80-87812-14-3
ISBN 978-80-87812-11-2 (soubor)